

Arrest

nr. 78 447 van 29 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. MORJANE, loco advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 23 november 2010, verklaart er zich op 24 november 2010 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 27 januari 2012, verstuurd op 27 januari 2012.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van origine Tadzjiek te zijn. U verklaarde bij aankomst in België minderjarig te zijn. U werd geboren in het dorp Kandi Bagh, district Chaparhar, provincie Nangarhar. U woonde er heel uw leven. U begon ongeveer 9 jaar geleden te werken als automecanicien en de laatste vier à vijf jaar had u uw eigen garage in de buurt van de luchthaven van de stad Jalalabad, in de regio Qul-e-Urdu, dicht bij het dorp Khoskombat. U spreekt Pashtou. Twee maanden na ‘hamal’ (hamal komt overeen met de periode maart-april) kwamen vrienden van uw vader - die samen met uw vader betrokken waren bij de Taliban - met hun auto naar uw garage in Jalalabad.

Daar merkte u dat er explosieven verstopt zaten in de koffer. Uw mecaniciën dwong u om samen met hem dit te rapporteren aan het districtshoofd van Behsud. Wanneer jullie het districtshoofd op de hoogte hadden gebracht, stuurde hij twee mannen in burgerkledij met jullie mee. Deze mannen gaven u de raad normaal te doen en de rest aan hen over te laten. Kort nadat die twee vrienden van uw vader hun auto opgehaald hadden en de garage hadden verlaten, werden zij opgepakt. Diezelfde avond stuurde uw vader u bij uw oom in Daramsal in Jalalabad-stad. De volgende avond kwamen de Taliban bij jullie thuis en namen ze uw vader mee. Ongeveer 12 tot 20 dagen later kregen jullie een eerste brief waarin stond dat u verantwoordelijk was voor de arrestatie van twee Taliban. Twaalf dagen later kwam er een tweede brief waarin stond dat ze u ten alle prijze zouden vinden. Intussen waren de Taliban u komen zoeken in uw garage, maar op dat moment was u ziek en verbleef u bij uw oom. Plusminus 25 dagen nadat uw vader werd meegenomen kwamen de Taliban opnieuw naar jullie huis om u te zoeken en drie dagen later kwamen ze nogmaals langs. Een maand en enkele dagen na het eerste bezoek van de Taliban aan uw garage keerde u terug naar uw winkel om deze te verkopen en werd de garage aangevallen door de Taliban. U slaagde er echter in te ontsnappen. Drie à vier dagen later vertelde uw oom u over de brieven die de Taliban hadden bezorgd en nog eens twintig dagen later - twee maanden nadat u de explosieven in de auto van de twee Taliban vond - vertrok u uit Afghanistan. U kwam in België aan op 23 november 2010 en vroeg een dag later asiel aan. Ter staving van uw identiteit/asielrelaas legt u volgende documenten voor: de eerste brief afgegeven door de Taliban en gedateerd op 8 hamal 1389 (28 maart 2010) en de tweede brief gedateerd op 20 hamal 1389 (9 april 2010).”

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

“Vooreerst dient vastgesteld te worden dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze onderuit wordt gehaald door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde u aanvankelijk dat het incident waarbij twee vrienden van uw vader naar uw garage kwamen twee maanden na hamal plaatsvond wat betekent dat dit in de maand jauza (periode van 22 mei tot 22 juni) zou gebeurd moeten zijn, terwijl u later verklaart dat dit vóór Newroz (21 maart) was (CGVS vragen 81-82). Daarnaast stelt u dat u de eerste brief tien tot twintig dagen na de ontvoering van uw vader hebt ontvangen en de tweede twaalf dagen na de eerste brief - in de maanden jauza of saratan (periode mei-juli) dus (CGVS vragen 77, 105, 114). De brieven die u aan het CGVS hebt voorgelegd vermelden echter twee andere data: de eerste brief is gedateerd op 8 hamal 1389 (28 maart 2010) en de tweede op 20 hamal 1389 (9 april 2010). Dit is ongeveer twee maanden vóór het incident in uw garage. Dat u zulke tegenstrijdige informatie geeft over het tijdstip waarop dit incident - dat later zo een enorme impact op uw leven heeft gehad - plaatsvond en waarop de dreigbrieven werden afgegeven, is compleet ongeloofwaardig. Bovendien situeert u uw vertrek uit Afghanistan eerst in de maand saratan (22 juni-23 juli) en daarna vertelt u dat u uw familie voor de laatste keer in het begin van de maand jauza hebt gezien, maar opnieuw vóór Newroz (CGVS vragen 15, 63-66). Daarnaast verklaart u dat u twee maanden na de arrestatie van de twee vrienden van uw vader - Mullah Rahim en Qadir - Afghanistan bent ontvlucht (CGVS vraag 148). Wanneer we uw chronologie volgen, wil dit zeggen dat u uw land moet ontvlucht zijn in de maand assad (22 juli-22 augustus). Wanneer we de verschillende gegevens omtrent uw vertrek naast elkaar leggen, kan er vastgesteld worden dat u maar liefst vier verschillende data voor uw vertrek naar voren schuift: vóór Newroz (dus vóór 21 maart), in jauza, in saratan en in assad. Dit wijst er op dat u absoluut geen idee hebt wanneer u - in de context van uw eigen asielrelaas - precies uit Afghanistan vertrokken bent of wanneer de verschillende gebeurtenissen zich voordeden. Dat u hierover en over het moment waarop Rahim en Qadir naar uw garage kwamen telkens tegenstrijdige verklaringen geeft, is erg nefast voor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Overigens geeft u ook over de inhoud van uw asielrelaas tegenstrijdige verklaringen. Zo beweert u dat er in de periode tussen de eerste en de tweede brief niets speciaals is gebeurd, terwijl u eerder verklaarde dat de Taliban na de eerste brief naar uw garage waren gekomen “om te zien of u niet thuis was”. Toen bleek dat ze u daar niet konden vinden, hadden de Taliban u een tweede brief bezorgd (CGVS vragen 77, 110-114, 127). Er worden nog meer tegenstrijdigheden in uw verhaal opgemerkt: wanneer u gevraagd wordt naar de reden waarom u in de vragenlijst van het CGVS (die werd opgesteld door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken op 24 juni 2011, zie administratief dossier) verklaarde dat u in uw garage aangevallen werd, maar kon ontsnappen, dist u plots een verhaal op over een tweede bezoek (!) van de Taliban aan uw winkel. Eén waarbij u aanwezig was in de garage en één waar u dus afwezig was (CGVS vraag 115). Nochtans had u eerder verklaard dat u zich sinds de arrestatie van Qadir en Rahim niet meer in de garage had vertoond (CGVS vragen 77 pg10). Wanneer u

gewezen wordt op deze contradictie zegt u "dat u de eerste maand na het incident ziek was en dat u nadien terug ging om de winkel te verkopen" (CGVS vraag 119). Uit uw eerdere verklaringen blijkt echter dat de aanval op de garage waarbij u wel aanwezig was zich vóór het bezoek van de Taliban waarbij u niet aanwezig was, voordeed (CGVS vragen 115-116). Aangezien het eerste bezoek zich twintig dagen na de ontvoering van uw vader voordeed, kan er van uit gegaan worden dat de aanval op uw garage waarbij u aanwezig was, plaatsvond binnen de maand waarin u zagezegd ziek was. Bovendien zou het eerste bezoek een maand en enkele dagen nadat uw vader door de Taliban werd meegenomen, gebeurd zijn (CGVS vragen 111, 116-117). U kan met betrekking tot uw eigen asielrelaas geen coherente chronologie geven. Uw verklaringen staan bol van de tegenstrijdigheden. Bijgevolg kan er geen enkel geloof meer gehecht worden aan uw verklaringen hieromtrent. Iemand die deze feiten aan den lijve ondervindt, moet in staat zijn dit verhaal op een consequente en coherente manier te vertellen. Dat u hier overduidelijk niet in slaagt, duidt erop dat u uw eigen verhaal onvoldoende kent. Hieruit kan geconcludeerd worden dat deze feiten zich niet hebben voorgedaan zoals u beweert. Dit tast uw algehele geloofwaardigheid ernstig aan. Voorts is het weinig aannemelijk dat u niet op de hoogte was van het feit dat uw vader betrokken was bij de Taliban. Ook hier maakt u doorheen het gehoor een evolutie door. Eerst beweert u niet te weten dat uw vader lid van de Taliban was, later zegt u dat u het hem eens had gevraagd en nog later verklaart u dat u hem er van verdacht lid te zijn van de Taliban (CGVS vragen 77, 99, 101). Dat u überhaupt niet op de hoogte was van uw vaders activiteiten is moeilijk te geloven gezien jullie onder hetzelfde dak leefden. Daar uw vader reeds vijf jaar lid bleek te zijn van de Taliban is het niet aannemelijk dat niemand noch uw vader noch de Taliban die bij jullie thuis kwamen pogingen hebben ondernomen u in te lijven bij de Taliban of u hun denkbeelden op te leggen (CGVS vragen 77, 98-100). Dat uw vader gedwongen werd om de Taliban te vervoegen is weinig plausibel aangezien ze ook welkom waren bij hem thuis, hij ze beschouwde als vrienden en hij zijn bloedeigen zoon met hen in contact bracht (CGVS vragen 77, 98-100). Indien uw vader werkelijk gedwongen zou zijn geweest om samen te werken met de Taliban zou hij dit contact met hen tot een minimum beperken en hij zou al zeker niet zijn familie met de Taliban in contact gebracht hebben. Bovendien verklaart u later zelf dat uw vader "de Taliban goed vond en daarom met hen meewerkte" (CGVS vraag 101). Opnieuw spreekt u zichzelf tegen. Hieruit kan afgeleid worden dat wat u beweert over uw vader en zijn relatie met de Taliban zeer ongeloofwaardig is. Daarnaast is het compleet onwaarschijnlijk dat de Taliban zomaar een auto vol explosieven zouden achterlaten in een garage om die auto te herstellen om dan enkele uren later doodleuk en zich van geen kwaad bewust terug op te dagen om de auto op te halen (CGVS vragen 77, 90, 94). Dat ze u vertrouwden omdat uw vader al vijf jaar voor de Taliban werkte is geen afdoende verklaring aangezien u niet de enige was die in die garage werkte en u de herstellingen aan hun auto niet zelf uitvoerde (CGVS vragen 77, 98). Van de Taliban mag verwacht worden dat ze voorzichtiger zouden omspringen met hun springstoffen en er beter zouden op toe zien dat ze niets doen - of in dit geval achterlaten - dat hun betrokkenheid bij de Taliban of hun snode plannen zouden kunnen verraden. Dat ze klaarblijkelijk geen enkele voorzorg namen om te verhinderen dat hun lidmaatschap bij de Taliban zou uitkomen is erg onwaarschijnlijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van het asielrelaas verder. Evenmin is het geloofwaardig dat ze enkel u viseerden en niet de mecaniciens die het werk aan de auto had uitgevoerd én samen met u een klacht was gaan indienen bij het districtshoofd van Behsud (CGVS vragen 77, 144-146). Dat de Taliban niet op de hoogte zouden zijn van de betrokkenheid van de mecaniciens is weinig aannemelijk. Wanneer het niet de 'informanten' van de Taliban zouden geweest zijn die hen dit vertelden, dan wel uw vader die het hele verhaal van u had gehoord en nadien opgepakt werd door de Taliban of uw oom die later contact had met de Taliban (CGVS vragen 111, 128-129). In het kader van het contact dat uw oom had met de Taliban is het verder ook vreemd dat ze u nooit bij uw oom zijn gaan zoeken. De Taliban hadden contact met hem, dus moesten ze wel op de hoogte zijn van zijn bestaan en relatie tot u en uw vader. Gezien de Afghaanse context waarin familiebanden erg belangrijk zijn is het niet plausibel dat de Taliban - indien ze u werkelijk 'ten alle prijze' hadden willen vinden - nooit geprobeerd hebben om u via uw oom op te sporen (CGVS vraag 77, 113). Uw oprechtheid wordt verder ondermijnd door het volgende. U verklaarde bij aankomst in België minderjarig te zijn. Een medisch onderzoek, uitgevoerd op 4 februari 2011, concludeert dat u op die datum een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 21,3 een minimumleeftijd is. De Dienst Voogdij heeft uw taskara niet aangenomen als bewijs van het tegendeel (zie beslissing Dienst Voogdij, dd. 7 april 2011, administratief dossier). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat er aan uw asielrelaas geen geloof kan worden gehecht. Bovendien kan er naar aanleiding van uw verklaringen voor het CGVS ook ernstig getwijfeld worden aan uw bewering dat u afkomstig bent uit Nangarhar, district Chaparhar, en dat u hier tot aan uw vertrek naar Europa - in 2010 - heeft gewoond. Het is ongeloofwaardig dat u 'Newroz', het begin van het nieuwe Afghaanse jaar, niet kan plaatsen op de Afghaanse kalender (CGVS vragen 68-69). U hebt absoluut geen benul van de periode waarin Newroz gevierd wordt. Zo verklaart u de ene keer dat de arrestatie van Rahim en Qadir twee maanden na hamal plaatsvond, maar wel nog vóór Newroz en de andere keer dat u uw familie in jauza de laatste

keer zag en opnieuw situeert u dit vóór Newroz. Hierdoor geeft u blijk van een absoluut gebrek aan kennis van Newroz en bij uitbreiding de Afghaanse kalender. Newroz is zondermeer één van de belangrijkste feestdagen in Afghanistan en wordt telkens gevierd op 21 maart (1 hamal). Newroz heeft een grote symbolische waarde en kondigt het begin van de lente aan. In Afghanistan is het een officiële feestdag die door iedereen wordt gevierd. Uw gebrek aan kennis van de Afghaanse kalender wordt pijnlijk duidelijk wanneer u gevraagd wordt de maanden van de zomer te noemen (CGVS vraag 17). Volgens u behoren de maanden hamal (21 maart-21 april), jauza (22 mei-22 juni), mizan (23 september-23 oktober) en aqrab (23 oktober-22 november) tot de zomer. De periode die u in de zomer situeert, beslaat maar liefst acht maanden en bovendien volgen de maanden die u opsomt niet chronologisch op elkaar. Verder weet u niet in welk jaar u Afghanistan hebt verlaten of welk jaar het nu is volgens de Afghaanse kalender, maar u kan vervolgens wel zeggen dat u na een presidentsverkiezing vertrok en dat deze in 2009 plaatsvond (CGVS vragen 13-15, 158-160). Dit versterkt het vermoeden dat u absoluut niet vertrouwd bent met de Afghaanse kalender. Doorheen het hele gehoor slaagt u er niet in consequente tijdsaanduidingen te geven met behulp van concrete data of periodes. Verder kwamen uw verklaringen met betrekking tot de Afghaanse munteenheid vreemd over. U had geen flauw benul van de veranderingen die de afghani's na de val van de Taliban hebben doorgemaakt (CGVS vragen 49-50). Van iemand die beweert geboren en getogen te zijn in Afghanistan en al acht jaar als garagist regelmatig met geld, en dus ook met grotere geldbedragen, in aanraking kwam, mag verwacht worden dat hij weet dat de afghani's gestegen zijn in waarde en dat munten de briefjes van 1, 2 en 5 afghani's hebben vervangen. Dit laat toe te twifelen aan uw herkomst uit Afghanistan. Voorts vergeet u bij de vraag wat de omliggende districten van Chaparhar zijn het district Rodat en duidt u het district Khogyani onterecht aan als Kaga (CGVS vraag 28). Daarnaast legt u een manifest gebrek aan kennis over de gebeurtenissen in uw streek aan de dag. Zo weet u niets over waterputten die in uw streek werden geboord en kan u ook geen enkele organisatie noemen die hiermee bezig is (CGVS vraag 173). U weet ook niets over een zelfmoordaanslag in 2009 waarbij een politieagent en zeven burgers omkwamen (CGVS vragen 175-176). Ook over de uitdeling van zaden en bemesting in uw dorp heeft u nooit gehoord (CGVS vraag 177). Een andere ingrijpende gebeurtenis doet bij u evenmin een belletje rinkelen. Wanneer u wordt gevraagd naar overstromingen in uw district kan u hier enkel zeer algemeen op antwoorden. U verklaart dat de overstromingen na hevige regen komen en dat er dicht bij de luchthaven van Jalalabad een brug is weggespoeld (CGVS vragen 178 -181). Over een weggespoelde brug dicht bij de luchthaven van Jalalabad werd er geen informatie teruggevonden. Alhoewel dit niet betekent dat dit niet zou zijn gebeurd, is het wel opvallend dat u over andere zware schade (bijvoorbeeld aan woonhuizen en akkers) niet spontaan op de hoogte bent. Daarnaast duidt u de Farm-i-Hada wijk in Jalalabad aan als een park waar mensen kunnen wandelen en picknicken en hebt u geen besef van de 70 huizen die er in 2008 werden afgebroken (CGVS vragen 191-192). De moskee die zich daar bevindt duidt u verkeerdelijk aan als de Farm-i-Hadamoskee terwijl dit de Hadi Shahib-moskee is waar in juli 2006 een aanslag op de gouverneur Sherzai is geweest (CGVS vraag 193). Van deze aanslag weet u bovendien ook niets (CGVS vraag 194). U beweert dat er drie jaar geleden een aanslag op Sherzai is geweest in de buurt van het hotel Hadji Qadir, terwijl dit niet het geval was (CGVS vraag 198). Dat u niet meer weet over de aanslag op de gouverneur van Nangarhar is onbegrijpelijk aangezien u de laatste vier à vijf jaar dat u in Afghanistan was een eigen garage bezat in Jalalabad (CGVS vraag 35). Op het moment van de aanslag en de massale vernieling van 70 huizen in de Farm-i-Hada wijk werkte u in Jalalabad. Bijgevolg kan er redelijkerwijs vanuit gegaan worden dat u beter op de hoogte zou zijn van deze gebeurtenissen. Bovendien is de beschrijving van de weg die u volgt om van uw dorp Kandi Bagh naar Jalalabad te gaan onvolledig en weinig waarschijnlijk. Zo verklaart u dat u na Sra Kala Arghzo passeert, terwijl dit volgens informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier) zeer merkwaardig is (CGVS vraag 27). Uw beschrijving van de weg stokt ook na Aghzo. Vanaf dan kunnen we uw route niet langer reconstrueren op een kaart. Van iemand die wekelijks van Jalalabad naar Kandi Bagh en terug rijdt, mag verwacht worden dat hij deze route duidelijker en gedetailleerder kan omschrijven. Ook de namen van enkele prominente figuren van uw district en provincie moet u schuldig blijven: u weet niet wie de politiechef van de provincie, Haji Faizullah of Maulvi Mohammed Hussein is en u hebt de naam van uw districts-politiechef fout (CGVS vragen 169-172). Bovendien is 'Engineer Shukrullah' niet het districtshoofd van Behsud, Nangarhar (CGVS vraag 87). Enkele prominenten zoals de gouverneur van Nangarhar en uw districtshoofd kan u wel correct benoemen net als enkele omliggende dorpen en bepaalde wijken in Jalalabad. Maar geplaatst tegenover de zaken en gebeurtenissen die u niet kent, is deze kennis lang niet overtuigend genoeg. De zaken en gebeurtenissen die u tijdens het gehoor werden voorgelegd, betreffen belangrijke gebeurtenissen in uw regio van herkomst en zaken die elke Afghaan zou moeten kennen omdat zij een impact hebben op het dagdagelijkse leven en de onmiddellijke leefwereld. Het feit dat u deze niet kent en enkele andere wel, lijkt erop te wijzen dat sommige informatie ingestudeerd is. We kunnen hierdoor uw beweerde herkomst uit Nangarhar in 2010 verder in vraag stellen. Rekening houdend met alle bovenstaande opmerkingen

kan er aan uw beweerde herkomst uit Nangarhar, Chaparhar, Afghanistan geen geloof worden gehecht. Alle informatie waarop het CGVS zich baseert, werd toegevoegd aan het administratieve dossier (groene map). De vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen, de aantasting van uw algehele geloofwaardigheid, laten niet toe u het voordeel van de twijfel toe te kennen voor wat betreft de essentiële feiten van uw asielrelaas, noch laten zij toe uitsluitel te geven over uw Afghaanse afkomst, meer bepaald uit de provincie Nangarhar. Bijgevolg kunt u op basis hiervan evenmin de status van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet worden toegekend. Uw verklaringen laten niet toe een correcte inschatting te maken van uw eventuele nood aan bescherming. Tot slot, de door u neergelegde dreigbrieven kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier) kunnen Afghaanse documenten, via corruptie, gemakkelijk verkregen worden, zowel in Afghanistan als daarbuiten. Bovendien stroken uw verklaringen niet met de data waarvan sprake in uw dreigbrieven (zie supra).”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen voor bijkomend onderzoek.

Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 EVRM, van de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en van de artikelen 48/2, 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat hij wel degelijk uit Nangarhar afkomstig is. Het feit dat hij bepaalde gebeurtenissen en data niet kan opsommen, toont volgens verzoeker niet aan dat hij niet uit deze streek afkomstig zou zijn. Bovendien kent hij de streektaal wat bijna onmogelijk is indien hij niet uit Nangarhar afkomstig zou zijn.

Verzoeker stelt dat hij een begin van bewijs heeft geleverd, namelijk de twee dreigbrieven. Het feit dat Afghaanse documenten gemakkelijk via corruptie zijn te verkrijgen is volgens verzoeker geen bewijs dat deze documenten zo zijn verkregen. Hij stelt dat de tegenstrijdigheden tussen de data op de brieven en zijn verklaringen te wijten zijn aan stress.

Verzoeker stelt dat hij een duidelijke chronologie van de feiten heeft gegeven en er geen tegenstrijdigheden kunnen worden vastgesteld. Hij stelt dat hij het lot van de mecaniciens niet kent doch hieruit niet de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas kan worden afgeleid. Hij stelt dat zijn leeftijd bij aankomst in België niets verandert aan zijn asielrelaas en dat hij te goeder trouw zijn leeftijd heeft opgegeven zoals vermeld op zijn taskara. Hij stelt bovendien dat de (botscan)testen niet geloofwaardig zijn en legt hierover twee documenten neer. Hij stelt dat hij weinig informatie kon geven over gebeurtenissen in Afghanistan omdat hij daar weinig of geen interesse voor heeft. Hij hield zich enkel bezig met zijn winkel.

Tot slot voegt hij vijftig documenten toe over de veiligheidstoestand in Irak.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers asielrelaas en ook niet aan verzoekers herkomst uit Nangarhar.

De Raad meent dat de commissaris-generaal terecht heeft geoordeeld dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over het ogenblik waarop het voorval plaatsvond, over het ogenblik waarop hij de dreigbrieven ontving, over het ogenblik waarop hij Afghanistan heeft verlaten, over de gebeurtenissen tussen de eerste en de tweede dreigbrief en over de betrokkenheid van zijn vader bij de taliban. Verzoeker stelt dat hij een duidelijke chronologie van de feiten heeft gegeven maar hij weerlegt daarmee niet dat hij verschillende, onderling tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd.

De Raad sluit zich ook aan bij de vaststelling in de bestreden beslissing dat het compleet onwaarschijnlijk is dat de taliban zomaar een auto vol explosieven zouden achterlaten in een garage om die auto te herstellen om dan enkele uren later doodleuk en zich van geen kwaad bewust terug op te dagen om de auto op te halen. Het is ook ongeloofwaardig dat de taliban enkel verzoeker viseerden en niet de mecaniciens die het werk aan de auto had uitgevoerd en die samen met verzoeker een klacht

was gaan indienen. Verzoeker stelt dat hij het lot van de mecaniciens niet kent, wat de ongelooftwaardigheid van zijn relaas alleen maar bevestigt.

Verder heeft de commissaris-generaal ook terecht geoordeeld dat verzoeker een gebrekkige kennis had van de Afghaanse kalender, van de Afghaanse munteenheid, van de gebeurtenissen in zijn streek en van belangrijke personen in zijn streek. Verzoekers betoog dat hij weinig of geen interesse heeft voor de gebeurtenissen in Afghanistan, volstaat niet als verklaring. Verzoeker toont bovendien niet aan dat het voor iemand die niet uit Nangarhar afkomstig zou zijn bijna onmogelijk is om de streektaal te kennen.

De vraag of verzoeker bij aankomst in België zeventien jaar of ouder was verandert niets aan deze vaststellingen.

Ook de twee dreigbrieven veranderen niets aan deze vaststellingen. Documenten kunnen een geloofwaardig asielfrelaas immers wel ondersteunen maar ze kunnen de geloofwaardigheid van een ongelooftwaardig relaas niet herstellen.

De vele documenten over de veiligheidstoestand in Irak zijn hier niet dienstig aangezien verzoeker beweert dat hij de Afghaanse nationaliteit heeft.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De vaststelling dat verzoeker de waarheid niet vertelt over waar hij voor zijn vertrek naar België verbleef, is van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Het risico op vervolging en op ernstige schade moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit. Er is echter geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliest verzoeker zijn belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat hij reeds in een ander land als vluchteling is erkend of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming heeft verkregen. Er is ook geen nood aan bescherming als de asielfzoeker afkomstig is uit een streek waar er geen risico op ernstige schade is of als de asielfzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n streek te vestigen. Een asielfzoeker die over zijn herkomst ongelooftwaardige verklaringen aflegt, maakt dus niet aannemelijk dat hij vluchteling is of nood heeft aan subsidiaire bescherming.

De artikelen 2 en 3 EVRM stemmen inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji/Staatssecretaris van Justitie).

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, §1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen kan hier, gelet op het voorgaande, dan ook niet leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing. De schending van deze rechtsregels kan bovendien niet dienstig aangevoerd worden om de hervorming van de bestreden beslissing te verkrijgen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER